

zeer goed kenteeken om het vaderschap te herkennen. Het papillensysteem der vingertoppen en van de handpalm is in staat zoowel positieve als negatieve aanwijzingen voor het vaderschap te geven. Tot de negatieve aanwijzingen behoort voor alles de aard van de quantitative waarde der vingertoppatronen; tot de positieve aanwijzingen bijna alle andere kenteekenen in het groevenbeloop der vingertoppen en handpalm.

De patronen der tien vingertoppen van elken onderzochten persoon worden naar hun quantitative waarde bepaald. Volgens de methode van BONNEVIE wordt dan van elke persoon de genformule der drie factoren voor de embryonale epidermisdikte opgesteld. BONNEVIE onderscheidt een factor voor de algemeene embryonale epidermisdikte aan de vingertoppen, een factor voor de radiale en een voor de ulnaire epidermisverdikking. Hoe dunner de epidermis is, hoe grooter de quantitative waarde. Van de buigingslijnen van de hand, van den loop der opponeeringslijn van den duim, van de transversale, proximale groeve en van de viervingerlijn kon in eenige zeldzame gevallen gebruik gemaakt worden. De bloedgroepen zijn een groote hulp bij het onderzoek naar het vaderschap. Onderzocht werd op de groepen A, B, O, M en N. Het resultaat van 103 onderzochte gevallen was bij het bloedonderzoek:

Aanwijzingen door bloedgroepen van vaders volgens M, N, MN in 6.8 pCt. } 14.6

Aanwijzingen door bloedgroepen van vaders volgens A, B, O, AB in 7.8 pCt. } pCt,
terwijl volgens de anthropologische kenteekenen 1 tot en met 12 het resultaat van dezelfde 103 gevallen was:

Vaderschap onwaarschijnlijk 39.8 pCt.

Vaderschap niet aan te geven 27.2 pCt.

Vaderschap waarschijnlijk 33.0 pCt.

De 14.6 pCt. der gevallen, waarvan het bloedgroepen-resultaat is gegeven, hebben ook in de groepen 1—12 als resultaat vaderschap „onwaarschijnlijk”. Bij het anthropologisch-erfbiologische onderzoek is 75 pCt. der beoordeelingen goed te noemen, tegen 14 tot 15 pCt. volgens de bloedgroepenmethode. Deze laatste geeft slechts negatieve bevindingen, terwijl de eerste tevens positieve overeenkomstigheden aanwijst. (*Wiener klinische Wochenschr.* 1935. No. 1.).

E. SLUITER.

DE PHYSIEKE TOESTAND DER BELGISCHE JONGELINGSCHAP. — De Belgische officieren van gezondheid dr. CH. SILLEVAERTS en dr. A. GOVAERTS schreven een verhandeling, getiteld „Une grave menace pèse sur notre avenir racique”, welke met den ALVARENGA-prijs (1933—1934) bekroond is en thans in druk verschenen. 1) Zij leveren daarmee een vervolg op een onderzoek van 1927, betreffende de lichteing voor de militie van 1926, (vergeleken met die van 1923) waarbij zij tot de volgende slotsom waren gekomen: bij de lichteing 1926 werd een vermindering van het gemiddelde lichaamsgewicht gevonden, door toeneming van het aantal dergenen wier gewicht beneden het gemiddelde bleef, en vermindering van het aantal jongelieden met een grooter gewicht. Het aantal jongemannen met grooten borstomvang verminderde, dat met kleinen borstomvang vermeerde. De lichaamslengte werd grooter, en daar gewicht en borstomvang verminderde, werden forsheid en dikte dus minder. De voornaamste oorzaak is waarschijnlijk gelegen in de ondervoeding gedurende de oorlogsjaren, toen deze lichteing in den groeitijd was.

Het huidige onderzoek omvat meer, daar het over de jaren 1926 tot 1928 en 1929 tot 1931 gaat, een onderverdeeling welke aangewezen was door de invoering van nieuwe correlatietabellen, volgens welke de laatste groep gekeurd werd.

Uit de vele tabellen en beschouwingen worde het volgende overgenomen:

1. De gemiddelde lengte van bijna 50000 goedgekeurden was in 1931 1678 mM.; van 1926 tot 1931 werd een toeneming der gemiddelde lengte gevonden van 8 mM.

Bij 22500 afgekeurden werd een gemiddelde lengte van 1680 mM. gevonden,

1) *Verhandelingen der Koninklijke Academie van Geneeskunde van België.* Boek XXV, Afl. 3. Brussel, Etablissements d'imprimerie „L'Avenir”, 1934.

met grooter variatiebreedte naar boven en naar beneden, dan bij de goedgekeurden.

2. Het gemiddelde lichaamsgewicht der onder 1 genoemde goedgekeurden was 60.2 KG.; van 1926 tot 1931 werd een vermindering van 0.5 Kg. lichaamsgewicht gevonden.

De afgekeurden wogen gemiddeld 56.8 KG.; van de jongelieden met een gewicht van 55 KG. of minder werd 54 pCt. afgekeurd, van de goedgekeurden had slechts 25 pCt. dit gewicht.

3. De gemiddelde borstomvang der goedgekeurden was 84.2 cM., die der afgekeurden 81.6 cM.

4. Bij vergelijking der verschillende provincies blijkt, dat er geen verschil bestaat tusschen de Vlaamsche en de Waalsche landstreken; de afwijkingen zijn onregelmatig over het land verdeeld. „Invloed van het ras of volgens de taalgrens mag niet aangenomen worden. Wij hebben een volkomen volkseenheid (unité ethnique parfaite et complète).”

5. In het Oosten des lands is de algemeene gezondheidstoestand het best; in het centrum minder, terwijl het Westen het midden houdt. Ook hier geen rasverschil, vermoedelijk is de oorzaak gelegen in plaatselijke en maatschappelijke factoren: overbevolking van steden, industrialisatie, aardrijkskundige ligging en dergelijke.

6. Op 71655 gekeurden werden bij eerste onderzoek gevonden: 9.08 pCt. afgekeurd wegens ongeneeslijke aandoeningen; 23.36 pCt. afgekeurd wegens geneeslijke aandoeningen. Bij aankomst in de kazerne werden nog 5.30 pCt. afgekeurd, terwijl tijdens den dienstitijd wegens ziekte, in dienst verkregen, 0.70 pCt. werd afgekeurd, en door oververmoeienis 1.99 pCt, zoodat in het geheel 40.43 pCt. der lichte werd afgekeurd.

Sinds 1926 is de Belgische jongelingschap van militieplichtigen leeftijd in lichaamsbouw achteruitgegaan; de lichte 1926 was bij het uitbreken van den oorlog 8 tot 9 jaar, de lichte 1931 was toen pas 2 tot 3 jaar oud. Maar daarmee zal het niet uit zijn: nu komen de lichten aan de beurt, die gedurende de oorlogsjaren zijn geboren, en dan die in de eerste jaren na die ellende zijn verwekt door geestelijk en lichamelijk uitgeputte ouders, in onvoldoende mate in staat hun nakomelingschap te verzorgen. De gevolgen daarvan zullen zich tot omstreeks 1945 in de lichten merkbaar maken.

Vóór den oorlog was het Belgische volk kloek gebouwd: in 1906 woog een jongeman van 1.73 M. 70 KG., maar in 1926 werd voor deze lengte een minimum gewicht van 60 KG. geëischt om goedgekeurd te kunnen worden. In Juli 1913 waren bij den laatsten oefeningsmarsch van 32 KM. door het 2e Regiment Jagers te voet op 1700 soldaten slechts 8 uitvallers, van wie 3 muzikanten, ouder dan 40 jaar. Bij een dergelijken marsch zouden nu honderden uitvallen.

Volgens de schrijvers is het leven der burgerbevolking tegenwoordig te veel zittend. „Onze jongelieden zijn niet meer gewend aan lichaamsinspanning, hier en daar gaat een werkmán nog per fiets naar zijn werk, maar in den regel neemt hij het een of andere mechanische vervoermiddel. Zoo heeft ook het „machinisme” in de nijverheid, welk een groote zegen dit overigens voor velen moge zijn, zijn nadeelen. Dan komt het in vele opzichten verkeerde schoolprogramma, door alle hygiënisten als om strijd veroordeeld, en ook wordt de sport verkeerd beoefend: te veel op wedstrijden ingesteld, te weinig op algemeene lichaamsontwikkeling. Bijna geen enkele sportvereeniging houdt er een geneeskundigen raadgever op na, en men denkt alleen aan het verbeteren van records, voor een menigte van duizenden werke loos toezien, door een klein aantal overwerkte spelers.

„Vóór alles is het noodig, dat de massa gewonnen wordt voor opvoedende en redelijke gymnastische oefeningen, . . . om het geheele lichaam te ontwikkelen. . . . Laat ons niet trachten recordbrekers te vormen, die soms physiologische monstra zijn en hoogst eenzijdig ontwikkeld; laat ons liever trachten het aantal jongelieden met goeden algemeenen lichaamsbouw te vergrooten.”